

El monstre

Us explicaré la història de la meva àvia i de com un monstre se l'està emportant. La meva àvia, abans que el monstre l'envaís, era una persona alegre, simpàtica, forta, valenta i molt intel·ligent.

Us preguntareu què vull dir amb el monstre. Anem a posar fil a l'agulla i us explico que el monstre és una malaltia anomenada Alzheimer. Jo dic això perquè és una malaltia que s'emporta a les persones esborrant els seus records i fent que oblidin com fer segons quines coses que han fet des de petits, com caminar, menjar, vestir-se, etc. Així, a poc a poc el monstre va canviant aquestes persones i les va convertint en altres de molt diferents del que eren. Jo m'imagino que és com una lluita entre una persona i un monstre gran i terrorífic. En aquest cas la persona és la meva àvia. Però per molt que ella lluití, a poc a poc la va debilitant, va guanyant terreny i va envaint una mica més el seu cap.

Ara us continuaré parlant de la meva àvia. Ja us he explicat que és una persona forta i valenta. Al principi al monstre li va costar molt avançar la batalla, ella es resistia i intentava mantenir la memòria mirant fotos, llegint, explicant històries de quan era jove, sempre amb un somriure i un to amable.

Malgrat tots els seus esforços, a poc a poc el monstre ha aconseguit emportar-se la major part dels records i de la persona que era, però no ha aconseguit guanyar-li del tot la batalla. Ella continua estant, quan la vaig a visitar em regala el seu somriure dolç, una mirada amable o una paraula carinyosa. No sap qui soc, però sap que l'estimo i que ella m'estima, encara que no recordi el meu nom, qui soc ni res del que hem viscut juntes.

Basat en fets reals.